

РЕШЕНИЕ

№ 2068

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11153** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ 26337/27.08.19г на С. И. А. от [населено място] с проц.представител адв. И. против Мълчалив отказ на Гл.секретар на МК по т.1 и т.4а от нейно заявление по ЗДОИ с вх.№ 97-00-39/24.06.19г /и последващ вх.№ 97-00-39/24.07.19г, препратено обратно на осн. чл. 32 от ЗДОИ от НИМ-С. с изх.№ РД-08-32/23.07.19г/.

В жалбата се твърди, че мълч. отказ по ЗДОИ е незаконосъобразен според съд.практика, като се моли за отмяната му и връщане на преписката на ответника за произнасяне със задължителни указания да ѝ се предостави поисканата общ. Информация без ограничение.Моли се и за присъждане на разноски. Твърди се наличието на надделяващ общ. интерес от търсената информация. В уточняващи жалби се сочи, че се обжалва мълч. отказ само по т.1 и т.4а от заявлението, като настоява да получи заявената информация от самия ответник , а не от съда /тъй като е предоставена по делото от ответника/. Ответникът следва да се произнесе в смисъл, че не подлежат на заличаване личните данни в документите от научния архив на НИМ-С., тъй като съгл. Писмо на КЗЗЛД от 12.12.19г до нея/по нейно запитване/, Регламент /ЕС/ 2016/679 и ЗЗЛД не се прилагат по отношение достъпа до архивна документация, каквато се съхранява в НИМ-С..В писмени бележки се сочи, че ответникът следва да се произнесе изрично иска ли се съгласие на трети лица за предоставянето на заявената по двете точки информация, като и до момента не е получила информацията от самия ответник /въпреки, че е представена по делото от

него и ѝ е връчена от съда./В съд.заседание жалбоподателката лично поддържа жалбата си и настоява ответникът да ѝ връчи документът по т.1 от заявлението и то с незаличени лични данни, т.е. той лично да изрази изрично становището си/по указания на съда/, че следва да се предоставят по реда на ЗДОИ архивни документи с незаличени лични данни.Тъй като ответникът и НИМ-С. постоянно предоставят по реда на ЗДОИ архивни документи със заличени лични данни /за разлика от Държавния нац.архив, който е част от Научния архив на НИМ-С., но предоставя архивните документи без заличени лични данни/.

Ответникът Гл.Секретар на Министерство на културата не се явява или представлява в заседание и не изразява становище по жалбата.В придружителното писмо, с което се предоставя преписката по делото, е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира , че жалбата срещу мълчалив отказ на Гл.Секретар на МК/с делегирани от М-ра на културата правомощия по ЗДОИ, според посоченото от жалбоподателката в жалбата/ по т.1 и т.4а от заявлението по ЗДОИ е допустима за разглеждане, като депозирана в срок и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК. Поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозирането на заявление на А. до МК с вх.№ 97-00-39/24.06.19г, с искане да ѝ се предостави на хартиен носител в заверен вид информация, дефинирана в пет точки , като при нужда се приложи чл. 32 от ЗДОИ. Търсената общ.информация в заявлението е следната:1/заповед на М-ра на културата за изложбата през 2006г във Франция; 2/ разрешително за износ на П. златно съкровище за изложбата през 2006г във Франция; 3/ договор на МК с НИМ-С. за изложбата през 2006г във Франция; 4/ Акт за приемо-предаване на предметите от П. златно съкровище за изложбата през 2006г във Франция; 5/ Протокол за състоянието на предметите от панагюрското златно съкровище за изложбата през 2006г във Франция.

Гл.Секретар на МК се е произнесъл по заявлението с Решение изх.№ 97-00-39/09.07.19г, връчено на заявителката на 15.07.19г. С Решението е предоставен достъп по т.3 от заявлението /предоставено е копие от договор № РД-11-555/11.10.06г между МК и НИМ-С./, като заявлението в частта по т.1,2,4 и 5 се препраща на НИМ-С. по компетентност.

С писмо изх.№ 97-00-39/09.07.19г, на осн. чл. 32 ал.1 от ЗДОИ, МК препраща заявлението /цялото/ на НИМ-С., където то е входирано с вх.№РД-08-32/12.07.19г. С Писмо изх.№ РД-08-32/23.07.19г НИМ-С. уведомява заявителката, че:

1/ ще препрати на осн. чл. 32 ал.1 от ЗДОИ обратно на МК за произнасяне по компетентност т.1 от заявлението /МК да прецени дали да иска съгласие на третите лица, посочени с личните си данни в документа и как да се процедира, ако не се получи такова съгласие/. НИМ-С. обаче предоставя на заявителката заверено ксерокопие на заповед № РД-09-309/20.07.06г на М-ра на културата за изложбата през 2006г във Франция, но със заличени лични данни /което не представлява според НИМ произнасяне по т.1 от заявлението/.

2/по т.2 от заявлението - НИМ няма информацията и няма информация за нейното местонахождение.

3/ по т.3 от заявлението- информацията вече е била предоставена на заявителката

по-рано с Решение № 97-00-39/09.07.19г на Гл.секретар на МК/представено е по делото и касае договор № РД-11-555/11.10.06г между МК и НИМ-С./.

4/ по т.4 от заявлението- предоставя се от НИМ-С.: а/ заверено ксерокопие от Акт за временно ползване № П-4091/02.10.06г/което обаче не представлява произнасяне от НИМ по т.4а от заявлението/ и б/ заверено копие от приложения списък към акта/4 страници/. НИМ-С. ще препрати на осн. чл. 32 ал.1 от ЗДОИ обратно на МК за произнасяне по компетентност само т.4а от заявлението / относно Акт за временно ползване № П-4091/02.10.06г /, като МК да прецени дали да иска съгласие на третите лица, посочени с личните си данни в документа и как да се процедира, ако не се получи такова съгласие.

5/ по т.5 от заявлението- НИМ няма информацията и няма информация за нейното местонахождение.

Заявлението в частта по т.1 и т.4а постъпва обратно в МК за произнасяне по компетентност с вх.№ 97-00-39/24.07.19г, като НИМ изпраща на МК и копия от двата акта, вече предоставени от НИМ на заявителката със заличени лични данни /актовете по т.1 и т.4а от заявлението/, но с незаличени лични данни. Така/с незаличени лични данни/ двата акта/по т.1 и т.4а от заявлението/ са представени и по делото от ответника /като неразделна част от заявлението по т.1 и т.4а, препратено му обратно от НИМ/. НИМ е препратил на МК заедно с преписката по т.1 т.4а от заявлението, също и копие от предоставения акт по т.4б от заявлението /за т.4б от заявлението обаче то не се изпраща обратно от НИМ на МК за произнасяне/. Ответникът е представил по делото, като част от адм. преписка, и копието от документа по т.4б от заявлението/предоставено вече от НИМ на заявителката/.

С молба-уточнение вх.№ 97-00-39/30.07.19г на МК, заявителката уведомява МК, че е незаконосъобразно да се заличават лични данни/според писмо на КЗЛД от 19.11.18г, приложено от заявителката /, като моли МК да й предостави копия от актовете по т.1 и т.4а от заявлението, но с незаличени лични данни.

С молба –уточнение с вх. № 97-00-39/07.10.19г на МК/т.е. в хода на съд.производство/, заявителката уведомява МК, че е незаконосъобразно да се заличават лични данни/според писмо на КЗЛД от 19.11.18г, приложено от заявителката /, като моли МК да задължи НИМ-С. да спазва закона и да предоставя актовете с незаличени лични данни.

Жалбоподателката представя по делото писмо от 12.12.19г от КЗЛД до нея, по нейно запитване следва ли в архивните документи да се заличават лични данни.

Съдът намира от правна страна следното:

С Разпореждане от 08.10.19г Съдът е указал на ответника Гл.секретар на МК/посочен от жалбоподателката като издател на обжалвания мълч. отказ/, да представи по делото в 7мо дневен срок от съобщението доказателства за своята компетентност по ЗДОИ и да потвърди дали все още не се е произнесъл по обжалваните части от заявлението, като предостави документите с незаличени лични данни/както ги е получил от НИМ/.Въпреки указанията на Съда, получени от ответника на 15.10.19г, той не е представил доказателства за делегирани му от М-ра на културата правомощия по ЗДОИ, нито е посочил дали вече се е произнесъл по т.1 и т.4а от заявлението.

При липсата на представени от ответника доказателства в обратния смисъл, Съдът приема, че и към края на устните състезания /на 15.01.20г/, все още липсва изрично произнасяне по т.1 и т.4а от заявлението /върнато обратно по компетентност на МК на 24.07.19г/. Следователно срокът за произнасяне по т.1 и т.4а от заявлението /от

задължения субект по чл. 3 от ЗДОИ-М-ра на културата или лице с делегирани му правомощия по ЗДОИ/ , е изтекъл на 07.08.19г /работен ден/, като жалбата срещу мълч.отказ от 27.08.19г е в 1-месечния срок по АПК/т.е. налице е мълч.отказ по т.1 и т.4а от заявлението към датата на жалбата, т.е. жалбата е била допустима за разглеждане към момента на депозирането ѝ/.

При липса на представени по делото доказателства от ответника /посочения от жалбоподателката Гл.Секретар на МК, който е издал решението от 09.07.19г за предоставяне на достъп по т.3 от заявлението/, че са му делегирани от М-ра на културата правомощия по ЗДОИ, то обжалваният мълч. отказ по т.1 и т.4а от заявлението , постановен от Гл.Секретар на МК, е нищожен- постановен от лице без доказано делегирани правомощия по ЗДОИ от М-ра на културата.

Поради което мълч.отказ по т.1 и т.4а на Гл.Секретар на МК следва да се обяви за нищожен и преписката да се изпрати на М-ра на културата/задължения субект по чл. 3 от ЗДОИ, при липса на доказателства за делегирани от него правомощия по ЗДОИ на друго дл.лице от МК/, за изрично произнасяне. При което изрично произнасяне М-ра на културата да има предвид следното:

По Разпореждане на Съда от 17.10.19г, на 21.10.19г на жалбоподателката са връчени от Съда двата документа по т.1 и т.4а от заявлението ѝ, с незаличени лични данни/така, както НИМ ги е предоставил на МК, а ответникът на 03.10.19г по делото-като част от адм. преписка/.Този факт, настъпил в хода на съд.производство, М-рът на културата следва да вземе предвид тепърва - при преценка допустимостта на заявлението по т.1 и т.4а към момента на изричното си произнасяне.

При този изход на делото, искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК.На жалбоподателката следва да се присъдят разноски в размер на 10 лв дър.такса и 500лв договорен и внесен адв.хonorар/в мин.размер/, или общо 510лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и чл. 173 ал.4 и ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Мълчалив отказ на Главния Секретар на Министерство на културата по т.1 и т.4а от заявление по ЗДОИ на С. И. А. с вх.№ 97-00-39/24.06.19г /и последващ вх.№ 97-00-39/24.07.19г /, по жалба вх.№ 26337/27.08.19г на С. И. А. от [населено място].

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА ПО КОМПЕТЕНТНОСТ на Министъра на културата, за произнасяне по заявление по ЗДОИ на С. И. А. с вх.№ 97-00-39/24.06.19г /и последващ вх.№ 97-00-39/24.07.19г /, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

СЪЖДА Министерство на културата да заплати на С. И. А. от [населено място] сумата от 510 лв / потстотин и десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия:

